

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vasi? — Ívamá! Ein spurningur, ella tíðindi, so ring til okkara. Vit eru til reiðar!

tíðindablaðið
sosialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrirkum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meirkostnað fyri lýsaran.

Orð og myndir:
Dagny Joensen

Veðurgudarnir vistu seg ikki fyri stevnufolkunum frá teirra bestu síðu, tí regn og vindur var at kalla allar stevnudagarnar.

Tá Ólavssøkan varð sett kl. tvey seinnapartin, var bert ein brøkpartur av ítróttarfólkunum, sum plaga at ganga skruðgongu, komin til staðar.

Meðan kapproðurin fór fram, fýttust so hvørt øll tey vanligu plássini, har tú kundi eyggleiða kappingina sjøvegis, so kortini var nógv fólk komið til Havnar at halda fri, og lata gerandisdagin fáa hvíld eina løtu.

Um kvældið Ólavssøku- aftan regnaði tað av grímd, so flest øll stevnu- fólk hoyddust at halda seg innandura.

Í tað nervaði tó ikki so nógv, tí flest øll mundu fáa innivist í dansihølum og aðrastaðni, har Ólavssøkan varð hildin við einum hvørjum, sum hoyrir hesum hátíðarhaldi til.

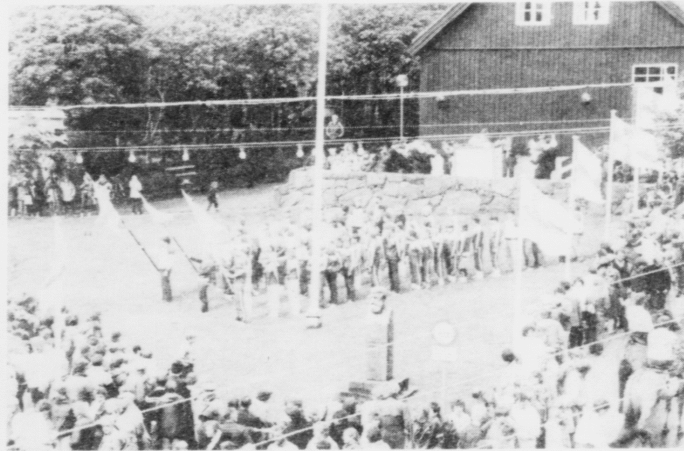
Serliga nógv fólk vóru í diskotek og feroyskum dansi, og ikki øll vóru so væl fyrri, at tey kundu dansa.

Sosialurin vitjaði í einum diskoteki móti morgni Ólavssøkuafan. Har var stúgvandi fult av fólk — bæði á dansigólvinum og við borðini, sum har eru. — Tað skal sigast sum er, at nógv ungfólk finga sær ein blund, har sum rúm var fyrri tí. Vit spurdu fyrstæðumannin, um hetta júst ikki var bannað vanligar dagar?

— Jú, tað er gaman í, men á Ólavssøku lata vit reglurnar flóta eitt sindur, tí annars ber ikki til at hava dans.

Ólavssøkan 1983

Veðurvánirnar vóru ikki betri enn spátt var frammanundan. Tó finga fólk høvi at vitja á framsýningum, fara til ítróttarkappingar og aðrastaðni, sum vanligt á Ólavssøku.

Veitsludámurin lagar vanligu á byrja við stóru skruðgonguni á Ólavssøku, men hetta vóru so tey, sum luttóku hesaferð.

— Ólavssøkan er serligt fyrirbrigdi, og tað taka vit hædd fyrri. — Just í natt er veðrið soleiðis hattað, at vit ikki kunnu blaka unddomin út.

— Tað er tryggari at tey upphalda seg innandura í slikum føri. Annars varð sagt, at hóast nógv meira fólk enn vanligt sluppu í diskotek hetta kvældið, og hóast øll ikki vóru so væl fyrri, so hevði tað verið ógvuliga friðarligt alla náttina.

Sum vanligt á Ólavssøku, so vóru hópinn av framsýningum at vitja. Serliga Norðurlandahúsið, har

framsýning av sniðskipum og listaframsýningin høvdu til hús, vóru serstakliga væl vitjaðar.

Helt hevur tað havt týðning, at listaframsýningin var í Norðurlandahúsinum, tí gestir á henda hátt finga møguleikan at vitja nógv umrødda húsið. Listaframsýningin sum var tann størsta ið nakrantíð hevur verið, hevði so nógv at bjóða tí vitjandi, at torført var at fáa alt við. — Serliga órógvaðu veggirnir.

Sum framsýningin var heft á, listaverkin. Tó at ein ikki heldur hetta holið

vera vælegnað til framsýning av listaverkum, tí ljósið er so vanligt, so meta sær, at tað fer at bera betur til, at teir veggirnir verða tókir, sum Norðurlandahúsið ætlar til slikt endamáli.

Framsýningin við sniðskipum var eisini nógv vitjað. Tú hoyddist at biða eina goða løtu, fyrri at sleppa inn!

Hetta holið er ætlað til feroyskan dans, og er tí soleiðis hattað, at luft og ljóðiðurskipti eru órøvisi enn í hinum partinum av Norðurlandahúsinum.

Fólk hildu seg kortini ikki aftur, tí tey sýndu hesi framsýning serstakliga stóran áhuga.

Steen Cold, leiðari á Norðurlandahúsinum, sigur við Sosialin, at millum 4.000 og 5.000 fólk vitjaðu í Norðurlandahúsinum stevnudagarnar.

— Vit stóðu rættuliga royndina, tí umleið fyra ferðir so nógv fólk vitjaði inn á gólv, enn vit høvdu væntað. Tó at umstøðurnar hjá okkum ikki eru so goðar enn, so vóru fólk ógvuliga fyrirkomandi og frá teimum bygda fólki, sum vitjaðu á fyrsta sinni, finga vit nógv fót ynski.

— Tað er so mikið hugagóðari, tá fólk í seinastuni hava verið ósamd um endamálið við hesum stovni.

Hóast Norðurlandahúsið ikki enn er liðugt bygt, so hava vit nú fingið greiði á, hvussu vit best kunnu húsast, og tí hava vit við vitjanini á Ólavssøku og teimum hugagóðu ynskjunum, fingið mót til at

fara viðari, sigur Steen Cold.

At enda vendi Sosialurin sær til Politigarðin í Havn, at vita hvussu har hevði gingið á Ólavssøku.

Vakthavandi sigur, at umleið 60 fólk hava sovið rúsin út á Politigarðinum, meðan onnur 60 fólk vóru koyrd beinleiðis heim. Vakthavandi sigur, at tað hevur verið óvanliga friðarligt stevnudagarnar. Onkur fekk snudd og kom á skaðastovuna og tveir bilferarar vóru tiknir fyrri at koyra við kenning, men annars var einki hovasták hesaferð.

Vakthavandi sigur, at fólk stevnudagarnar hava verið sera beinasom, at ringja á stöðina og boða frá, um onkur lá eftira.

Ólavssøkestirnir eru nú farnir hvørt til sitt, men helst hava mong hildið, at júst henda stevnan bleiv ov drúgv.

Tað gav á at bita, tá ein stevnugestur sunnudagin bar eyga við umboð Sosialins og hattaði sær at spyrja hvør dagur tað var.

Hann eyknaði seg eitt sindur, tá hann var varur við, at hann hevði verið á Ólavssøku í fyra dagar!

Men nú er so eitt heilt ár til Ólavssøkan verður sett aftur, so vónandi lagar alt seg til ta tíð.

Á framsýningini um sniðskip vóru so nógv fólk, at tú hoyddist at biða eina løtu fyrri at sleppa inn. Stórir av tó áhugin hjá børnum og foreldrum, tá tey at enda sluppu at siggja framsýningina, sum lýsir søguna frá borðbátinum til mest framkomnu skip í feroyska fiskiflotanum.

Listaframsýningin í Norðurlandahúsinum. Nakni maðurin á myndini er ein standmynd.

Steen Cold upplýsir, at ætlaðu veggirnir til listaframsýning í Norðurlandahúsinum ikki verða útvegaðir. Teir eru ikki longur á byggiskránni.